

KOČIČÍ NADÍLKA

Taylor Garlandová

FRAGMENT

KOČIČÍ NADÍLKA

Vyšlo také v tištěné verzi

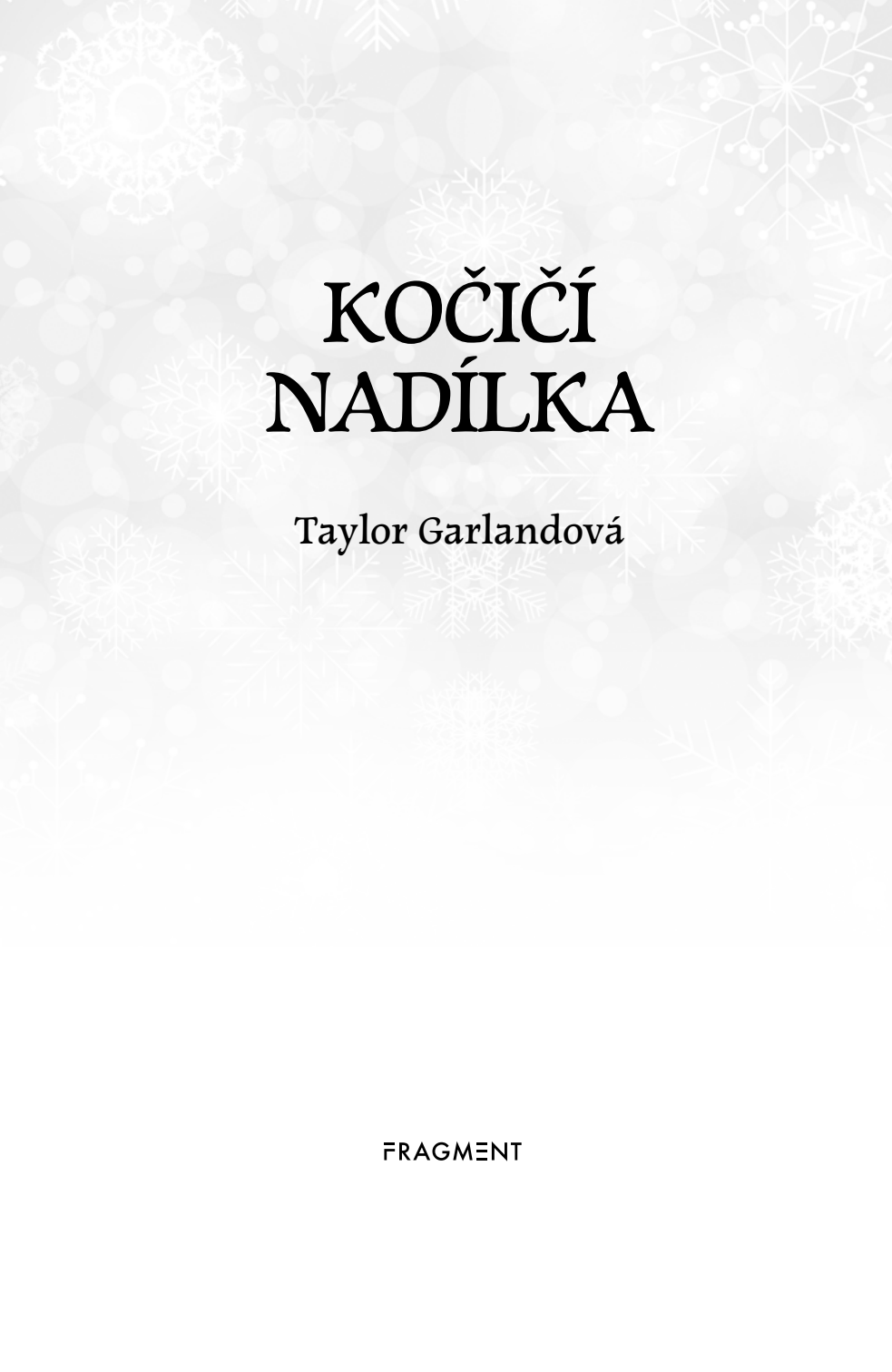
Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Taylor Garlandová
KOČIČÍ NADÍLKA – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2024

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

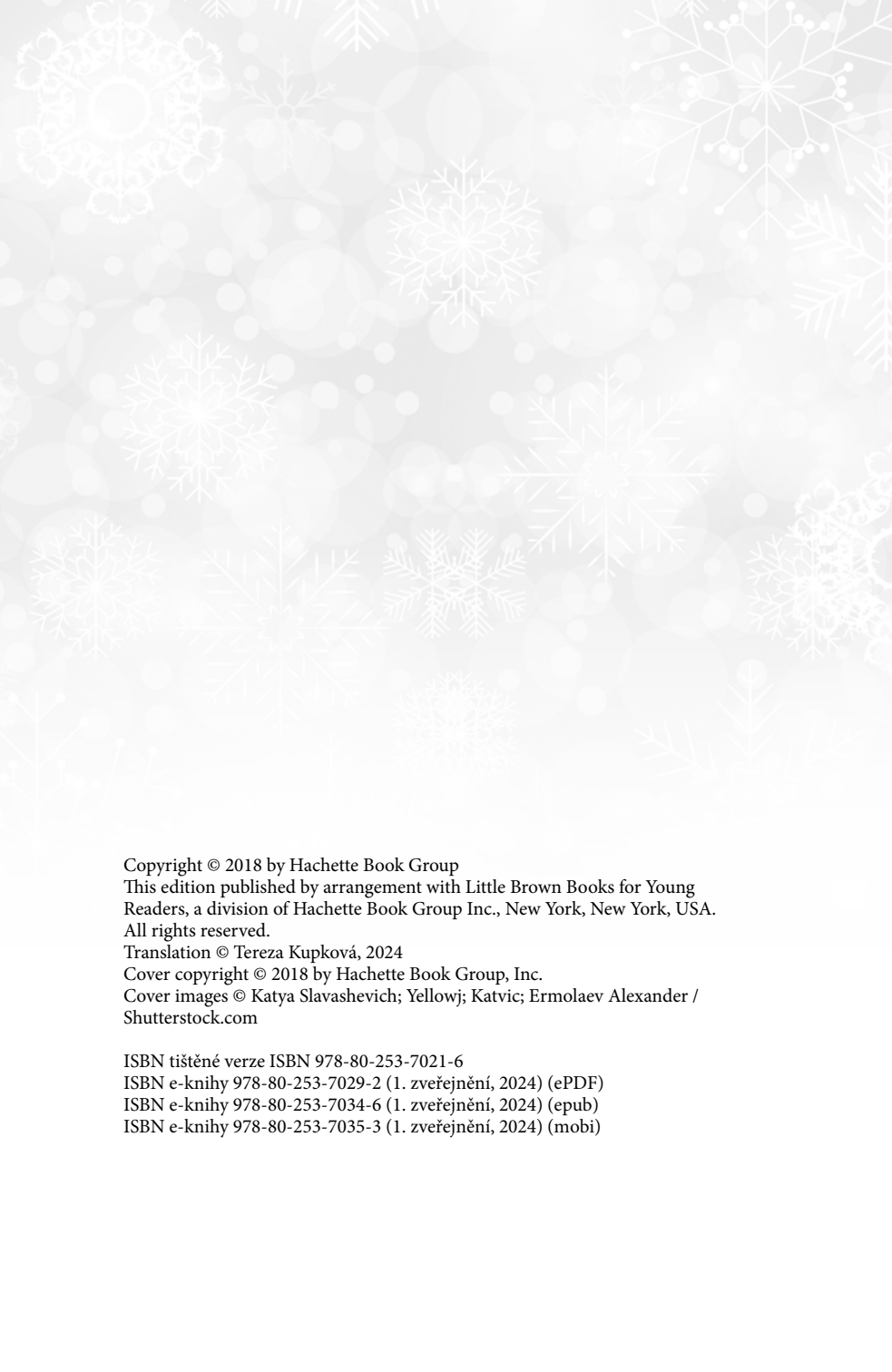

ALBATROS MEDIA

KOČIČÍ NADÍLKA

Taylor Garlandová

FRAGMENT

Copyright © 2018 by Hachette Book Group

This edition published by arrangement with Little Brown Books for Young Readers, a division of Hachette Book Group Inc., New York, New York, USA.
All rights reserved.

Translation © Tereza Kupková, 2024

Cover copyright © 2018 by Hachette Book Group, Inc.

Cover images © Katya Slavashevich; Yellowj; Katvic; Ermolaev Alexander / Shutterstock.com

ISBN tištěné verze ISBN 978-80-253-7021-6

ISBN e-knihy 978-80-253-7029-2 (1. zveřejnění, 2024) (ePDF)

ISBN e-knihy 978-80-253-7034-6 (1. zveřejnění, 2024) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-253-7035-3 (1. zveřejnění, 2024) (mobi)

1. kapitola

„Nechceš trochu džusu, Cody?“ zavolala Alyssa Singová z kuchyně na svého bratra.

„Ne, díky,“ ozvala se o vteřinu později tlumená odpověď.

Alyssa si z horní skříňky vyndala sklenici a nalila si. Když vracela krabici s džusem zpátky do lednice, znovu se k ní donesl bratrův hlas.

„Vlastně jo, taky bych si dal.“

Alyssa si dobrosrdečně povzdychla a nalila i svému bráškov. Potom džus uklidila, vydala se do obývacího pokoje a podala Codymu pití, načež se uvelebila na pohovce vedle něj. Cody spokojeně zabručel.

„A co se říká, když pro tebe někdo udělá něco hezkého?“ pobídla ho Alyssa.

Cody předstíral, že se hluboce zamyslel. „No, když mi někdo projeví laskavost, srdečně mu poděkuju.“

Alyssa přikývla. „A...?“

„A jediné, cos udělala ty, bylo, žes mi nalila trochu džusu,“ uzavřel Cody. „Tím sis sotva vysloužila vřelé poděkování.“

„Ty jsi beznadějný případ,“ prohlásila Alyssa a napila se. Pokusila se ho počastovat rozzlobeným pohledem, ale nějak se jí to nedařilo, obzvlášť když Cody nasadil příšerně legrační výraz, kterým napodoboval její naštvaný obličej. Alyssa se rozesmála tak moc, až jí džus málem vylétl z pusy.

„Fuj, jestli vypadám takhle, připomeň mi, abych se tak už nikdy netvářila,“ dostala ze sebe mezi záchvaty smíchu.

„Ještě si budeš přát, aby ti to takhle slušelo,“ odpověděl Cody a zkrivil tvář do ještě bláznivější podoby.

Alyssu a Codyho dělil pouhý rok, Alyssa chodila do sedmé a Cody do osmé třídy. Alyssa si vzpomněla, jak je před časem, když byli mladší, nezřídka považovali za dvojčata. V posledním roce či dvou však Cody

hodně vyrostl a byl teď o dobrých deset centimetrů vyšší než ona, takže už bylo na první pohled jasné, že dvojčata nejsou. Podle Alyssy byl hlavním důvodem právě výškový rozdíl, ačkoli s tím měly co do činění i jejich rozdílné povahy. Cody byl sebevědomý a společenský, Alyssa... nesmělá. Doma s maminkou a bratrem se tolik nestyděla, ale to jen proto, že se s nimi odjakživa cítila uvolněně. Zdálo se, že Cody přitahuje nové přátele jako magnet, avšak Alyssa v tomhle směru poslední dobou trochu pokulhávala.

Ne snad, že by se s ostatními nechtěla přátelit, právě naopak. Ve skutečnosti poznávala nové kamarády *ohromně* ráda, jen jí to prostě někdy připadalo až příliš těžké. Obzvlášť tehdy, když se člověk přestěhuje do nového města a začne chodit do nové školy, tak jak to před pár měsíci udělali oni.

Tok Alyssiných myšlenek přerušil zvuk otevíraných kuchyňských dveří.

„Nazdar, děti,“ zavolala na ně Melanie Singová. Znělo to trochu zadýchaně.

„Jak sis zaběhala, mami?“ chtěla vědět Alyssa.

Paní Singová vkročila do obývacího pokoje a žuchla sebou do polohovacího křesla. „Dobře, díky. Venku je nádherně –

určitě už je kolem dvaceti stupňů! Měli bychom otevřít okna.“

Alyssa vyskočila z pohovky a přešla k nejbližšímu z nich, zatímco její bratr se postaral o ta na protější straně pokoje. Opatrně uvolnila západku a okno povytáhla. Okamžitě ji přivítal závan vlaheho vzduchu.

„Je osmého prosince a venku je dvacet stupňů,“ podotkla Alyssa. „Nejsem si jistá, jestli si na to někdy dokážu zvyknout.“

Singovi se do Floridského Palm Meadows přestěhovali z Massachusetts už v srpnu. Kromě nového města a školy, na něž si musela zvyknout, se měla Alyssa přizpůsobit také novému podnebí. Takovému, ve kterém je venku příjemně teplo po celý rok.

„Na co by sis chtěla zvykat?“ zeptal se Cody, který se znovu uvelebil na gauči. „Na fotbal je tu počasí přímo dokonalé. Konec šmitec.“

„V životě jde o víc než jenom o fotbal,“ utrousila Alyssa. „Jako –“ Zvedla ruku, aby umlčela bratra, který se užůž nadechoval k otázce: *Jako o co třeba?*

„Jako... o bílé Vánoce, například,“ dořekla Alyssa. „Copak tě vážně ani trochu neštve, že strávíme Štědrý den v kraťasech?“

„Vůbec, ani trochu,“ odvětil Cody.

Vtom mu začal zvonit mobil a Cody se rozběhl do svého pokoje, aby si ho mohl vzít v soukromí.

„Vím, že chvíli potrvá, než si na takhle teplé Vánoce zvykneme,“ ozvala se paní Singová z křesla a vyzouvala si přitom tenisky, „ale i tak si tyhle svátky pořádně užijeme.“

„Hm... já vím,“ řekla Alyssa spěšně. Ihned ji přepadl provinilý pocit. Nedotkla se maminky nějak? „Omlouvám se, že jsem si stěžovala, mami. Líbí se mi tu. Jsem si jistá, že Vánoce budou bezva!“

Maminka vstala z křesla a posadila se na pohovku vedle ní. „Broučku, je v pořádku být trochu mrzutá z toho, že nás nečekají zasněžené Vánoce. Mně to nevadí! Víš přece, že můžeš mít vlastní názory a nemusíš se za ně omlouvat – a už vůbec ne mně!“

Alyssa přikývla a snažila se spolknout knedlík, který se jí udělal v krku. Věděla, že maminka má pravdu. Upřímně řečeno, neustále jí připomínala, aby si kvůli ostatním nedělala takové starosti. Stejně tak dobře věděla, že to pro maminku vůbec nebylo snadné rozhodnutí, sbalit rodinu a odvézt ji stovky kilometrů až sem na Floridu. Jediným důvodem, proč to udělala, bylo,

že tady dostala skvělou pracovní nabídku. Alyssa chápala, že lepší práce mamince všechno o poznání ulehčí, a na tom záleželo na sklonku každého dne nejvíc. Nechtěla, aby měla maminka kvůli svému rozhodnutí špatný pocit.

„Máš pravdu,“ řekla Alyssa nakonec. „Děkuju, žeš mi to připomněla. Jestli mám být upřímná, vážně mi připadá dost divné, že Vánoce jsou už za pár týdnů a my přitom nosíme kraťasy. V naší čtvrti jsem nezahlédla skoro žádnou vánoční výzdobu! Doma se naše ulice začala zdobit hned po Díkůvzdání. Nejspíš na mě zatím nepřišla ta pravá vánoční nálada.“ Alyssa se zarazila, protože si právě uvědomila, že použila slovo „doma“. Jenže teď má domov tady. V Palm Meadows. S obavami pohlédla mamince do tváře, aby zjistila, jestli se na ni nezlobí. Vůbec však nevypadala rozrušeně. Pouze vraštila čelo, což dělávala pokaždé, když se nad něčím zamyslela.

„Máš absolutní pravdu,“ prohlásila paní Singová a zvedla se z gauče. „S teplým počasím nic nenadělám a nedokážu přivolat sních, ale rozhodně potřebujeme trochu navodit vánoční atmosféru. Čím dřív, tím líp!“

„Jasně!“ zaradovala se Alyssa. „Oficiálně vyhlášuji přípravné období. Začínáme hned teď!“

„A čím si to naše vánoční veselí přivoláme?“ zeptala se maminka. „Uděláme si výlet do nákupního centra, prohlédneme si výzdobu a nakoupíme dárky? Nebo bychom měli vyrazit pro vánoční stromček?“

„Hmmm...“ Alyssa se zahloubala. „No, asi bychom se měly zeptat Codyho, co si o tom myslí, ale já hlasuju pro nákupy dneska a stromček zítra.“

„Co si Cody myslí o čem?“ zajímal se bratr, který se právě vrátil do pokoje.

Alyssa mu rychle vysvětlila, že pro rodinu Singových tento víkend oficiálně začínají Vánoce a že právě uvažují nad tím, co by měli podniknout jako první.

„Já dneska přespávám s kámoši z fotbalového týmu u Bena,“ oznámil Cody. „Takže navrhuju, abyste vyrazily na nákupy beze mě, protože – bez urážky – ty si rád nechám ujít.“ Posadil se na druhý konec pohovky. „Výběr stromčku necháme na zítra. U toho bych rozhodně neměl chybět.“

„Takže jsme domluvení,“ usmála se maminka šťastně.

Když Alyssa zaslechla, že se její bratr chystá přespat u kamaráda, pocítila drobný osten žárlivosti. Od začátku školy už u někoho přenocoval přinejmenším třikrát, zatímco Alyssu nepozvali ani jednou. Pravdou bylo, že se s nikým ještě nestihla skamarádit natolik, aby ji pozval k sobě domů. Vyhlédla z okna a dívala se, jak se sluneční paprsky odrážejí od zářivě zeleného trávníku v jejich zahradě. Přemítala, co asi dnes večer dělají její přátelé v Massachusetts. Nejspíš taky u někoho přespávají, zatímco venku sněží. A pouštějí si tradiční vánoční filmy.

Alyssa potřásla hlavou, aby takové myšlenky zahнала, a znovu upřela pozornost ke své rodině. Maminka právě vytahovala z novin výprodejové letáky obchodů v nákupním centru a Cody civěl do telefonu a hledal nějaká místa v okolí, kde by se dal pořídit vánoční stromek. Při tom pohledu se Alyssino srdce naplnilo nesmírnou láskou. Bylo jí jasné, jak ohromné má štěstí, že má tak báječnou rodinu, takže potlačila pocit provinilosti, který v ní zahlodal kvůli tomu, že se jí zastesklo po starém domově.

2. kapitola

Poté, co zanechaly auto na přeplněném parkovišti nákupního centra, zamířila Alyssa s maminkou k hlavnímu vchodu. Alyssa si prohlížela červené sametové mašle, jimiž byly ovázané palmy roztroušené po celém venkovním areálu. Celkový dojem byl tak nějak... jiný. Jako by jí četla myšlenky, nakrčila maminka nos a prohlásila: „Mašle na palmách nejsou tak docela to pravé, co říkáš?“

Alyssa se rozesmála a přikývla. „Doufejme, že uvnitř to vypadá trochu vánočněji!“

O pár okamžiků později už s potěšením zaznamenaly, že se hlavní vchod změnil v úplné zimní

království! Dekorace přímo uprostřed vstupu představovala zasněženou scénu s nadýchanými sněhuláky, které obklopoval plot z cukrových lízátek. Na ručně psané ceduli stálo: K SANTOVĚ DÍLNĚ TUDY!

Alyssa se tím směrem zadívala a v dálce naproti restauracím rychlého občerstvení opravdu uviděla Santovu dílnu. Jak s maminkou procházely vstupní halou, uvědomila si, že se z reproduktorů linou vánoční koledy. Většina obchodů si své výlohy vyzdobila vánočně laděnými nápisy a dekoracemi. Alysse se po tváři rozlil nadšený úsměv.

„Teď už to začíná připomínat Vánoce!“ obrátila se na maminku a zavěsila se do ní.

Všude kolem nich se hemžili nakupující s naditými balíčky v rukou. Na druhém konci haly se před kavárnou shromáždil veliký dav a Alyssa s potěšením zaznamenala, že tam prodávají nadýchané nápoje s pěnou připomínající sníh – přesně takové, jaké každý prosinec vídala doma v Massachusetts. Ryder a Lauren, její kamarádi, vždycky tvrdili, že jakmile se začne v kavárně prodávat káva se sněhovou čepicí, oficiálně nastává předvánoční čas. Alyssa si v duchu

poznamenala, že musí později oběma o těch nápojích povědět. Možná že na Floridě nemají sníh, zato sněhová cappuccina ano!

„Podívej! Knihkupectví!“ ukázala Alyssa mamince a už ji tahala do obchodu. Knihy patřily mezi Alyssiny oblíbené dárky pro ostatní. Už měla představu, čím podaruje Codyho – byl blázen do počítačových her a ona věděla, že nedávno vyšla série knih založená na jedné jeho oblíbené.

„Mami, zajdu se podívat dozadu, jestli neseženu něco pro Codyho, ano?“

„Jasně, zlato,“ odpověděla maminka. „Já zatím skočím do oddělení s vařením, jestli neobjevím kuchařku s recepty v pomalém hrnci pro tetu Sharon. Vypadá to, že na tom v poslední době dost ujíždí.“

„Jé, to je skvělý nápad,“ zavolala přes rameno Alyssa, která už mířila do zadní sekce pro děti. Cestou ji zaujal stolec s knihami o rukodělných pracích. Obzvlášť jedna jí padla do oka. Jednalo se o příručku pletení svetřů pro pokročilé. Krásných, zdobených svetřů, jak Alyssa zjistila, když si knihu prolistovala.

Vzory byly opravdu složité, ale Alyssa znala někoho, kdo by se s nimi dokázal popasovat – svého kamaráda z domova Rydera, nejlepšího pletaře, jakého Alyssa znala. Všechno, co o pletení věděla, ji naučil právě on. Alyssino pletení nebylo špatné, ovšem Ryder byl prakticky profesionál – dokonce na jejich staré škole založil klub pletení. Jestli si někdo dokáže s tak složitými svetry poradit, je to právě Ryder. Popadla knihu a vložila ji do nákupního košíku, který třímala v ruce.

Sérii knih, kterou zamýšlela koupit Codymu, našla snadno – ležela vystavená přímo uprostřed dětského oddělení. Alyssa sáhla po prvním díle a začetla se do popisku na zadní straně obálky.

„Taky jsi fanyнка téhle hry?“ ozval se najednou hlas nějaké holky.

Alyssa vzhlédla a uviděla před sebou dvě dívky přibližně svého věku. Byly jí povědomé ze školy, ale jejich jmény si nebyla jistá. Určitě šlo o nejlepší kamarádky, protože u oběda sedávaly vždycky spolu. Ta, která ji oslovila, byla vytáhlá a zrzavé vlasy měla na temeni stažené do rozcuchaného, přesto stylově ležérního drdolu. Druhá měla kudrnaté tmavé kadeře a velké hnědé oči.

„Mimochodem, já jsem Elle,“ dodala zrzavá dívka vzápětí. „A tohle je Rachel. Neviděly jsme se náhodou ve škole? Palm Meadows? Jsi tu nová? Alyssa, vid?“

Alyssu zaplavila vlna nejrůznějších pocitů. Vzrušení z toho, že se jí tyhle dívky samy představily. Nervozita, protože nevěděla, co dalšího by měla říct ani na co se zeptat nejdřív. A hned nato naprosté rozpaky, jakmile otevřela pusu.

„Ne,“ vyhrkla. „Nejsem.“

„Aha...“ řekla Elle pomalu a tváří se jí mihl zmatený výraz. „Tak promiň, myslely jsme, že jsi jedna holka od nás ze školy. Vypadáš úplně jako ona.“

„Počkej, to *jsem* já!“ opravila se Alyssa spěšně. „Chci říct, že nejsem fanynka téhle videohry...“ Zvedla knihu, kterou dosud držela v ruce. „To je pro bráchu. Je z ní celý pryč, tak mě napadlo, že by se mu takhle knížka mohla líbit.“ Alyssa si uvědomila, že se z ní slova řinou zběsilou rychlostí. A celkem nahlas. „Odpovídala jsem na tvou první otázku,“ zamumlala ještě.

Výborně, Alyssu, blesklo jí hlavou. Konečně tě někdo oslovil mimo školu a ty se chováš jako totální pitomec.

Zdalo se však, že Elle a Rachel si to nemyslí. Obě se zakřenily a Rachel se dokonce zasmála. „Elle si nevšímej,“ poradila jí vesele. „Ráda se ptá na milion věcí naráz a zmate tím skoro každého, kdo jí přijde do cesty.“ Obrátila se k Elle a rozpustile ji poplácala po rameni. „Přestaň tu chudinku bombardovat dotazy!“

Elle směrem k Rachel přehnaně obrátila oči v sloup, ale hned potom se jí ústa roztáhla ještě širším úsměvem. „Omlouvám se. Rachel má pravdu, vážně kladu moc otázek! Takže ty jsi určitě Alyssa, vid? Ze školy? A co máš tedy ráda, když ne videohry? Kolik je tvému bráchovi?“

Alyssa s Rachel na sebe pohlédly a málem vyprskly smíchy.

„No páni, už to dělám zase, co?“ dodala Elle. Vzápětí se všechny tři rozesmály.

Alyssa se nedokázala přestat usmívat, ani když konečně popadla dech. Elle i Rachel jsou tak milé a přátelské! Nemohla si vzpomenout, kdy se naposledy takhle od srdce zasmála s někým jiným než s Codym. *Od chvíle, kdy se sem přestěhovali*, pomyslela si. Potom si všimla, že si ji Elle a Rachel pátravě prohlízejí.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Kočičí nadílka.

Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.